

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 121. Sancti Caroli Borromæi pretiosa mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67246)

Sæcul. XVI.
A.C. 1584.

dium, & Petrum Cardinalem patrum
in Ecclesia S. Justi sepeliri voluit.

Hic idem Cardinalis in Bisuntina
Diœcesi Tridentinam Synodum recipi
curavit, atque aliunde fuit egregius
Literatorum Fautor.

§. CXXI.

*Sancti Caroli Borromæi pretiosa
mors.*

Ciac. p. 891. Interea cum sanctus Carolus Borro-
mæus suas vires indies magis decre-
scere sentiret, geminato pietatis stu-
dio, ac religionis fervore sese ad illud
iter accingebat, quo se brevi coram eo
Judice, qui & iustitias iudicaturus est,
sistendum præsenferat: eapropter ad
Varallum montem secessit; in hoc enim
pietatis loco in Novarrensi Diœcesi pro-
pe Vercellas sito sacri sepulcri imago ad-
ciendos affectus percommoda vileba-
tur: ibidem ergo ab operosis pastoralis
ministerii negotiis liber sex integris per
diem horis plerumque animum divina-
rum rerum contemplationibus pasce-
bat, reliquum vero tempus aliis pieta-
tis operibus sacrabat, cumque singulis
annis totius antea actæ vitæ noxas in sacro
iudicio aperire assuetus esset, hoc etiam
anno ejusmodi confessione, velut po-
strema omnes maculas eluere voluit,
nocte autem præcedente integris
octo

Sæcul' XVI.
A.C. 1584.

octo horis ingenua nuda humo procum-
bebat, atque oculis in lacrimas difflu-
entibus tam intimo dolore cor suum
contritum sentiebat, perinde ac si enor-
missima quæque flagitia unquam per-
petrasset: paulo post die vigesima quar-
ta Octobris in febrin incidit, quapro-
pter Pater Adornius, quem a Confessio-
nibus habuit, eum nonnihil de pœniten-
tiæ severitate remittere iussit, cui etiam
sanctus Carolus paruit, Missæ tamen
sacrificium singulis diebus Deo pro mo-
re suo offerre propterea non destitit,
cum vero rem divinam semel adhuc in
sua Cathedrali Ecclesia celebrandi desi-
derio flagraret, relicto monte Verallo
Mediolanum reversus est, ubi in festo
Sanctorum Omnium cunctis divini Of-
ficii solemnitatibus interfuit: altera au-
tem die, qua fidelium Defunctorum
memoria peragitur, cum ipse ob vi-
rium imbecillitatem sacris operari non
posset, sanctissimam hostiam a Sacerdo-
te recepit.

Porro dum Medici vitæ periculum
instare denuntiabant, sanctus Carolus
præter extremam unctionem etiam sa-
crum Viaticum sibi porrigi efflagitabat,
quod etiam eadem fidei firmitate, quæ
semper cunctas illius actiones animabat,
recepit: altera autem post meridiem
hora cum Medicis revertentibus fe-
bris

Sæcul.XVI.
A.C.1584

bris remitteret, recuperandæ salutis spes affulgere videbatur: verum paulo post eadem febris vehementius incalente virium imbecillitas magis ingravescere cernebatur: tum vero Pater Adornius ejus lecto propius accedebat, ac spiritu anhellus, oculisque lacrimarum imbri manantibus sancto Archiepiscopo manifestabat, horam appropinquare, in qua ad divinum tribunal evocaretur. Hoc nuntio hilariter excepto Carolus sacri gaudii impetu abreptus ita respondit: omne momentum mihi nimis tardum videtur: porro cum Altempfius Comes, ejusque Filius, necnon Renatus Comes Borromæus flexis genibus illius lecto unacum omnibus domesticis amare flentibus assistent, sanctus Cardinalis dexteram erigere tentabat, cunctis bene precaturus: verum alterius ope indigebat, ut Crucis signo illis benedicere valeret, mox autem ad supremas mortis angustias reductus integris tribus horis cum morte luctabatur: quoniam vero Boscapius, qui morientis lecto aderat, se non raro a sancto Carolo percepisse recordaretur, quod sacro cinere aspersus supra cilicium saccum mori desideraret, hinc ipse arrepto sancti Cardinalis cilicio illud cineribus aspersum eidem induit. Postea sanctus Carolus die Sabbati ter-

tia

tia Novembris die post horam nonam vesper-
 pertinam Deo Creatori animam suam reddidit, postquam quadragesimum sextum ætatis suæ annum cum unico mense, vigesimum quartum autem sui Episcopatus præter tres menses compleverat.

Sæcul XVI.
 A. C. 1584.

§. CXXII.

Sancti Borromæi Testamentum.

Quamprimum sanctus hic Cardinalis *Giuffano* animam exhallaverat, mox Pontificali veste indutus ad Archiepiscopatus sui sacellum deferebatur, ubi ejus Domestici reliqua noctis parte inter Psalmos, & cantica sacras vigiliis obibant: Corpus autem illius tribus diebus ibidem expositum permanebat, omnibus urbis Capitulis stans horis iusta persolventibus: interea referantur testamenti tabulæ, quas die nona Septembris anno Christi millesimo quingentesimo septuagesimo sexto, quo ejus Dioecesin pestis violentia depopulabatur, conscripserat, caveratque, ut in sua Ecclesia Cathedrali ad primos gradus, quibus ad Altare summum ascenditur, in subterraneo sepulcro conderetur apposita hac funerali inscriptione latina:

l. 7. c. 13.
Ciac. p. 889

*Carolus Cardinalis tituli S. Praxedis,
 Archiepiscopus Mediolani, frequentioribus
 P 3 Cleri,*